

Procedury postępowania w sytuacjach kryzysowych w Zespole Szkolno- -Gimnazjalnym nr 1 w Radomsku

OPRACOWAŁY: URSZULA RETYK-PEDAGOG SZKOLNY,
DOROTA LAKS- PSYCHOLOG SZKOLNY

ROK SZKOLNY 2012/2013

WYKAZ PROCEDUR:

1. Procedura postępowania w przypadku zakłócania przez ucznia toku lekcji.
2. Procedura zachowania w przypadku uzyskania informacji, że uczeń, używa alkoholu lub innych środków psychoaktywnych, uprawia nierząd, bądź przejawia inne zachowania świadczące o demoralizacji.
3. Procedura postępowania w przypadku, gdy na terenie szkoły znajduje się uczeń będący pod wpływem alkoholu lub środków psychoaktywnych.
4. Procedura postępowania w przypadku, gdy uczeń posiada przy sobie substancję przypominającą narkotyk.
5. Procedura reagowania na epizod psychotyczny ucznia.
6. Procedura postępowania, gdy nauczyciel lub inny pracownik zauważy że uczeń pali papierosy.
7. Procedura postępowania nauczyciela w przypadku agresywnego zachowania ucznia.
8. Procedura postępowania nauczyciela w przypadku podejrzenia ucznia o kradzież.
9. Procedura postępowania nauczyciela w przypadku stwierdzenia fałszowania dokumentu popełnionego przez ucznia.
10. Procedura postępowania w przypadku naruszenia nietykalności osobistej nauczyciela lub pracownika szkoły.
11. Procedura postępowania w sytuacji posiadania przez ucznia przedmiotów niedozwolonych na terenie szkoły (nóż, żyletka, pistolet na kulki, fufka do palenia, elektroniczny papieros, itp.).
12. Procedura postępowania w przypadku używania przez ucznia telefonu komórkowego na lekcji.
13. Procedura postępowania w sytuacji dewastacji mienia szkolnego lub cudzej własności.
14. Procedura postępowania w przypadku zniszczenia dziennika lekcyjnego.
15. Procedura postępowania w przypadku kradzieży dokonanej na terenie szkoły.
16. Procedura postępowania w przypadku uchylania się od obowiązku szkolnego.
17. Procedura postępowania w razie wypadku na terenie szkoły.
18. Procedura udzielania uczniom pierwszej pomocy przedlekarskiej.
19. Procedura postępowania w przypadku próby samobójczej ucznia na terenie szkoły.
20. Procedura w przypadku zniszczenia lub zaginięcia dziennika lekcyjnego z przyczyn losowych: powodzi, pożaru i innych.
21. Procedura w przypadku wyłudzenia przez uczniów pieniędzy lub przedmiotów wartościowych

Podstawy prawne stosowanych procedur:

1. Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o postępowaniu w sprawach nieletnich.
2. Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.
3. Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty.
4. Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii (art. 4 pkt.25 do 7).
5. Rozporządzenia MENiS z dnia 31 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowych form działalności wychowawczej i zapobiegawczej wśród dzieci i młodzieży zagrożonej uzależnieniem.
6. Kodeks postępowania karnego.
7. Kodeks rodzinny i opiekuńczy.
8. Rozporządzenie MENiS z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej.
9. Rozporządzenie MENiS z dnia 7 września 2004 r. w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów.
10. Statut Zespołu Szkolno-Gimnazjalnego Nr 1 w Radomsku.

Cele:

1. Wyznaczenie jasnych i czytelnych reguł postępowania w sytuacjach kryzysowych.
2. Promowanie zachowań i postaw godnych naśladowania.
3. Socjalizacja uczniów.
4. Zwiększenie wychowawczej roli szkoły.
5. Wypracowanie jednolitych metod współpracy między rodzicami i szkołą.

Uzasadnienie wdrożenia procedur w szkole:

1. Promowanie postaw pomagających zachować bezpieczeństwo, ład i porządek na terenie szkoły.
2. Wypracowanie i wprowadzenie w życie jednolitych procedur działania, eliminujących czynnik przypadkowości i dowolności w interpretowaniu przepisów prawnych.

I Procedura postępowania w przypadku zakłócania przez ucznia toku lekcji

Podstawy prawne:

- Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o postępowaniu w sprawach nieletnich
- Kodeks postępowania karnego
- Kodeks rodzinny i opiekuńczy
- Statut Zespołu Szkolno-Gimnazjalnego Nr 1 w Radomsku

Definicja: Przez zakłócenie toku lekcji należy rozumieć wszelkie działania uczniów uniemożliwiające normalną realizację zajęć dydaktycznych i wychowawczych (wulgarnie zachowanie w stosunku do rówieśników, nauczyciela, głośne rozmowy, spacerowanie po sali, brak reakcji na polecenia nauczyciela).

Reakcja nauczyciela:

1. Słowne zwrócenie uwagi na niewłaściwe zachowanie ucznia;
2. Próba uspokojenia sytuacji w klasie;
3. W przypadku konfliktu między uczniami – rozdzielanie stron;
4. W przypadku braku reakcji ze strony ucznia - poinformowanie o dalszych konsekwencjach zgodnych ze Statutem Szkoły;
5. Powiadomienie pedagoga, psychologa i wychowawcy klasy o zaistniałym incydencie po zakończeniu lekcji.

Reakcja wychowawcy:

1. Rozmowa wychowawcy klasy, zwrócenie uwagi na niewłaściwe zachowanie i dalsze konsekwencje;
2. W przypadku powtórzenia się zachowania lub czynu o dużej szkodliwości – upomnienie, sporządzenie odpowiedniej adnotacji w dzienniku szkolnym;
3. W przypadku braku reakcji na interwencję nauczyciela i wychowawcy, powiadomienie dyrekcji szkoły;
4. Obniżenie oceny z zachowania;
5. Konsekwencje: zgodne ze Statutem szkoły;
6. Spisanie kontraktu z uczniem odnośnie do ww. zachowania, a w szczególnych przypadkach z rodzicem.

Pedagog, psycholog szkolny powinni:

1. W przypadku, gdy nauczyciel prowadzący zajęcia nie potrafi opanować sytuacji w klasie, wysyła gospodarza klasy po pedagoga lub psychologa szkolnego (w wyjątkowych sytuacjach, gdy istnieje zagrożenie zdrowia lub życia, ponieważ to działanie podważa kompetencje i autorytet nauczyciela);
2. Pedagog, psycholog zobowiązany jest udać się do wskazanej klasy i ustalić tożsamość przeszkadzających uczniów, a w razie konieczności do zabrania ich z sali lekcyjnej do swojego gabinetu lub w uzasadnionych przypadkach do gabinetu dyrektora;
3. Pedagog, psycholog szkolny przeprowadza rozmowę z uczniami i ustala przyczyny takiego zachowania oraz konsekwencje w zależności od popełnionego wykroczenia;
4. Jeżeli uczeń w sposób poważny naruszył zasady obowiązujące w szkole – na wniosek pedagoga, psychologa, wychowawcy powiadamia rodziców ucznia o jego zachowaniu;
5. Jeżeli przyczyną zakłócenia toku lekcji były przypadki określone w innych procedurach, należy postępować według tych procedur. Nie należy zakłócać toku lekcji innym nauczycielom, których uczniowie popełnili wykroczenie. Niedopuszczalne jest wypraszanie przeszkadzającego ucznia z sali lekcyjnej oraz wysyłanie go w czasie lekcji do wychowawcy, pedagoga szkolnego lub dyrekcji szkoły.

II Procedura zachowania w przypadku uzyskania informacji, że uczeń używa alkoholu lub innych środków psychoaktywnych, uprawia nierząd, bądź przejawia inne zachowania świadczące o demoralizacji

Podstawy prawne:

- Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o postępowaniu w sprawach nieletnich
- Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi
- Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii (art. 4 pkt.25 do 7)
- Rozporządzenia MENiS z dnia 31 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowych form działalności wychowawczej i zapobiegawczej wśród dzieci i młodzieży zagrożonej uzależnieniem
- Kodeks postępowania karnego
- Kodeks rodzinny i opiekuńczy
- Statut Zespołu Szkolno- Gimnazjalnego Nr 1 w Radomsku

Definicje:

□ Środki psychoaktywne lub środki je zawierające (używki), mogą być używane rekreacyjnie w celu wywołania zmiany świadomości (np. kawa, napoje alkoholowe, heroina, kokaina, czy środki pochodzenia konopnego), w kulcie niektórych religii (np. zawierający meskalinę kaktus Pejotl, czy grzyby psylocybinowe), w medycynie (np. opioidy, czy kannabinoidy do łagodzenia bólu, stymulanty do łagodzenia objawów narkolepsji i ADHD, leki przeciwdepresyjne i antypsychotyczne w neurologii i psychiatrii). Używanie wielu z tych substancji (zwłaszcza stymulantów i depresantów) może doprowadzić do nałogu i uzależnienia, oraz wyrządzić znaczne szkody zdrowotne. Z kolei inne (psychodeliki) potrafią niekiedy pomóc w leczeniu uzależnień (np. ibogaina czy LSD).

□ Nierząd: Określenie prawne czynów naruszających normy moralno-obyczajowe danej epoki i społeczeństwa w zakresie stosunków seksualnych. Potocznie - prostytutka.

□ Demoralizacja – odrzucanie oraz negowanie przyjętych wartości, norm, zasad etyki, praw życia zbiorowego i indywidualnego. Łamanie przyjętych norm prowadzić może do przekroczenia zasad zapisanych w przepisach prawa, np. gwałt popełniony pod wpływem pornografii. Absolutnie błędna jest rozpowszechniona opinia, że demoralizacja jest aktem świadomym.

Nauczyciel powinien:

1. Przekazać uzyskaną informację wychowawcy klasy.
2. Wychowawca informuje o fakcie pedagoga, psychologa oraz dyrektora szkoły.
3. Wychowawca wzywa do szkoły rodziców (prawnych opiekunów) ucznia i przekazuje im uzyskaną informację. Przeprowadza rozmowę z rodzicami oraz uczniem w ich obecności.
4. W przypadku potwierdzenia informacji, zobowiązujemy ucznia do zaniechania negatywnego postępowania, rodziców zaś bezwzględnie do szczególnego nadzoru nad dzieckiem.

5. W toku interwencji profilaktycznej można zaproponować rodzicom skierowanie dziecka do specjalistycznej placówki i udział dziecka w programie terapeutycznym, podjęcie terapii psychologicznej.

6. Jeżeli rodzice odmawiają współpracy lub nie stawiają się do szkoły, a nadal z wiarygodnych źródeł napływają informacje o przejawach demoralizacji ich dziecka, dyrektor szkoły pisemnie powiadamia o zaistniałej sytuacji Sąd Rodzinny lub policję (specjalistę do spraw nieletnich)

7. W sytuacji, gdy szkoła wykorzysta wszystkie dostępne jej środki oddziaływań wychowawczych (rozmowa z rodzicami, ostrzeżenie ucznia, spotkania z pedagogiem, psychologiem itp.), a ich zastosowanie nie przynosi oczekiwanych rezultatów, dyrektor szkoły powiadamia sąd rodzinny. Dalszy tok postępowania leży w kompetencji tychże instytucji.

III Procedury postępowania w przypadku, gdy na terenie szkoły znajduje się uczeń będący pod wpływem alkoholu lub środków psychoaktywnych

Podstawy prawne:

- Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o postępowaniu w sprawach nieletnich
- Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi
- Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty
- Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii (art. 4 pkt.25 do 7)
- Rozporządzenia MENiS z dnia 31 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowych form działalności wychowawczej i zapobiegawczej wśród dzieci i młodzieży zagrożonej uzależnieniem
- Kodeks postępowania karnego
- Kodeks rodzinny i opiekuńczy
- Rozporządzenie MENiS z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej
- Rozporządzenie MENiS z dnia 7 września 2004 r. w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów
- Statut Zespołu Szkolno- Gimnazjalnego Nr 1 w Radomsku

Definicja:

□ środki psychoaktywne lub środki je zawierające (używki), mogą być używane rekreacyjnie w celu wywołania zmiany świadomości (np. kawa, napoje alkoholowe, heroina, kokaina, czy środki pochodzenia konopnego), w kulcie niektórych religii (np. zawierający meskalinę kaktus Pejotl, czy grzyby psylocybinowe), w medycynie (np. opioidy, czy kannabinoidy do łagodzenia bólu, stymulanty do łagodzenia objawów narkolepsji i ADHD, leki przeciwdepresyjne i antypsychotyczne w neurologii i psychiatrii). Używanie wielu z tych substancji (zwłaszcza stymulantów i depresantów) może doprowadzić do nałogu i uzależnienia, oraz wyrządzić znaczne szkody zdrowotne. Z kolei inne (psychodeliki) potrafią niekiedy pomóc w leczeniu uzależnień (np. ibogaina czy LSD).

1. Nauczyciel, który podejrzewa, iż na terenie szkoły znajduje się uczeń będący pod wpływem alkoholu lub narkotyków powinien powiadomić o swoich przypuszczeniach pedagoga, psychologa szkolnego lub wychowawcę klasy.
2. Odizolowuje ucznia od reszty uczniów, ale ze względów bezpieczeństwa nie pozostawia go samego; stwarza warunki, w których nie będzie zagrożone jego życie ani zdrowie.
3. Wzywa pielęgniarkę szkolną lub lekarza w celu stwierdzenia jego trzeźwości lub odurzenia, ewentualnie udzielenia pomocy medycznej.
4. Pedagog, psycholog lub wychowawca zawiadamia o tym fakcie dyrektora szkoły oraz rodziców/opiekunów, których zobowiązuje do niezwłocznego odebrania ucznia ze szkoły. Gdy rodzice odmówią odebrania dziecka, o pozostawieniu ucznia w szkole, czy przewiezieniu do placówki służby zdrowia, albo przekazaniu go do dyspozycji funkcjonariuszom policji – decyduje lekarz, po ustaleniu aktualnego stanu zdrowia ucznia i w porozumieniu z dyrektorem szkoły.

5. Dyrektor szkoły zawiadamia najbliższą jednostkę policji, gdy rodzice ucznia będącego pod wpływem alkoholu odmawiają przyścia do szkoły, a jest on agresywny, bądź swoim zachowaniem daje powód do zgorszenia albo zagraża życiu lub zdrowiu innych osób. W przypadku stwierdzenia stanu nietrzeźwości, policja ma możliwość przewiezienia ucznia do izby wytrzeźwień, albo do policyjnych pomieszczeń dla osób zatrzymanych – na czas niezbędny do wytrzeźwienia (max do 24 godz.). O fakcie umieszczenia zawiadamia się rodziców i sąd rodzinny, jeśli uczeń nie ukończył 18 lat.

6. Jeżeli powtarzają się przypadki, w których uczeń (przed ukończeniem 18 lat) znajduje się pod wpływem alkoholu lub środków psychoaktywnych na terenie szkoły, co jest przejawem demoralizacji, dyrektor ma obowiązek powiadomienia o tym policji lub sądu rodzinnego.

7. Spożywanie alkoholu na terenie szkoły przez ucznia, który ukończył 17 lat, stanowi wykroczenie z art. 43 ust. 1 Ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Należy o tym fakcie powiadomić policję. Dalszy tok postępowania leży w kompetencji tej instytucji.

8. Całe zdarzenie nauczyciel dokumentuje, sporządzając możliwie dokładną notatkę z ustaleń wraz ze swoimi spostrzeżeniami.

IV Procedura postępowania w przypadku, gdy uczeń posiada przy sobie substancję przypominającą narkotyki

Podstawy prawne:

- Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o postępowaniu w sprawach nieletnich
- Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty
- Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii (art. 4 pkt.25 do 7)
- Rozporządzenia MENiS z dnia 31 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowych form działalności wychowawczej i zapobiegawczej wśród dzieci i młodzieży zagrożonej uzależnieniem
- Kodeks postępowania karnego
- Kodeks rodzinny i opiekuńczy
- Rozporządzenie MENiS z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej
- Rozporządzenie MENiS z dnia 7 września 2004 r. w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów
- Statut Zespołu Szkolno- Gimnazjalnego Nr 1 w Radomsku

Definicje:

Substancja przypominająca narkotyki:

Są to wszystkie substancje, które swoim wyglądem przypominają narkotyki pochodzenia naturalnego lub syntetycznego patrz: def. narkotyki, dopalacze itp.

narkotyki – potoczna nazwa niektórych substancji odurzających działających na ośrodkowy układ nerwowy. Ze względu na poglądy społeczne, różnice kulturowe, stany prawne itp. nie ma jednoznacznej definicji słowa narkotyki. Narkotykami nazywa się:

substancje, których regularne przyjmowanie prowadzi do uzależnienia fizycznego, m.in. opiaty i opioidy (np. morfina, heroina), fentanyl, niektóre benzodiazepiny,

wszystkie substancje psychotropowe, które aktualnie są nielegalne (tzw. policyjna definicja narkotyku; narkotyki z punktu widzenia obowiązującego prawa).

Według leksykonu Światowej Organizacji Zdrowia narkotykami można określić wszystkie substancje mające wpływ na świadomość, w tym poza powyższymi także kofeinę, nikotynę oraz alkohol etylowy.

W polskim prawodawstwie środkiem odurzającym nazywamy substancję pochodzenia naturalnego lub syntetycznego działającą na ośrodkowy układ nerwowy, określoną w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005 r. Nr 179, poz. 1485 z późn. zm.). Substancje psychotropowe określa załącznik nr 2 ustawy.

Istnieje także definicja środka zastępczego:

substancja w każdym stanie fizycznym, która jest trucizną lub środkiem szkodliwym, używana zamiast lub w takich samych celach niemedycznych jak środek odurzający lub substancja psychotropowa.

□ Dopalacze – potoczna nazwa różnego rodzaju produktów zawierających substancje psychoaktywne, które nie znajdują się na liście środków kontrolowanych przez ustawę o przeciwdziałaniu narkomanii. Spożycie ich ma na celu wywołanie w organizmie jak najwierniejszego efektu narkotycznego substancji zdelegalizowanych.

1. Nauczyciel, który podejrzewa, iż uczeń posiada przy sobie substancję przypominającą narkotyki lub dopalacze w obecności innej osoby (wychowawca, pedagog, psycholog dyrektor, itp.) ma prawo żądać, aby uczeń przekazał mu tę substancję, pokazał zawartość torby szkolnej oraz kieszeni (we własnej odzieży), ew. innych przedmiotów budzących podejrzenie co do ich związku z poszukiwaną substancją. Nauczyciel nie ma prawa samodzielnie wykonać czynności przeszukania odzieży ani teczki ucznia – jest to czynność zastrzeżona wyłącznie dla policji.

2. O swoich spostrzeżeniach powiadamia dyrektora szkoły oraz rodziców/opiekunów ucznia i wzywa ich do natychmiastowego stawiennictwa.

3. W przypadku, gdy uczeń odmawia przekazania nauczycielowi substancji i pokazania zawartości teczki, dyrektor szkoły wzywa policję, która przeszukuje odzież i przedmioty należące do ucznia oraz zabezpiecza znaną substancję i zabiera ją do ekspertyzy.

4. Jeżeli uczeń wyda substancję dobrowolnie, nauczyciel, po odpowiednim zabezpieczeniu, zobowiązany jest bezzwłocznie przekazać ją do jednostki policji. Wcześniej próbuje ustalić, w jaki sposób i od kogo uczeń nabył substancję.

5. Całe zdarzenie nauczyciel dokumentuje, sporządzając możliwie dokładną notatkę z ustaleń wraz ze swoimi spostrzeżeniami.

V Procedury reagowania na epizod psychotyczny ucznia

Podstawy prawne:

- Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o postępowaniu w sprawach nieletnich
- Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty
- Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii (art. 4 pkt.25 do 7)
- Rozporządzenia MENiS z dnia 31 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowych form działalności wychowawczej i zapobiegawczej wśród dzieci i młodzieży zagrożonej uzależnieniem
- Kodeks postępowania karnego
- Kodeks rodzinny i opiekuńczy
- Rozporządzenie MENiS z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej
- Rozporządzenie MENiS z dnia 7 września 2004 r. w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów
- Statut Zespołu Szkolno- Gimnazjalnego Nr 1 w Radomsku

1. Działania uprzedzające:

- zrobienie listy symptomów psychotycznych- zaproszenie specjalisty w tej dziedzinie, omówienie skutecznych metod reagowania,
- omówienie procedury na forum rady pedagogicznej,
- sprawdzenie, jak skutecznie wezwać pogotowie ratunkowe w sytuacji zagrożenia zdrowia/ życia, także spowodowanego atakami psychozy,
- opracowanie listy teleadresowej lokalnych organizacji, placówek zajmujących się udzieleniem pomocy osobom chorym psychicznie.

2. Działania interwencyjne:

- nie pozostawiaj ucznia samego,
- reaguj spokojnie, łagodnie,
- bez rozgłosu przeprowadź ucznia w spokojne miejsce,
- na ile to możliwe, nie rozpowszechniaj w szkole informacji o zdarzeniu,
- zawiadom pogotowie ratunkowe (999),
- nie skupiaj się na rozstrzygnięciu, czy to jest psychoza.

3. Działania naprawcze:

- jeżeli uczeń wraca po leczeniu szpitalnym należy przygotować do tego klasę- np. przeprowadzić zajęcia psychoedukacyjne na temat: „czym jest choroba psychiczna” (jeżeli fakt choroby jest ogólnie znany),
- jeżeli uczeń sobie tego nie życzy- nie informować klasy.
- wziąć pod uwagę skutki uboczne leczenia i choroby przy określeniu wymagań wobec ucznia.
- konsultować postępowanie z lekarzem oddziałowym, na którym leczy się uczeń, (lekarz jednak nie musi udzielać informacji),
- udzielić elementarnego wsparcia rodzicom, w tym wskazać możliwość skorzystania z form pomocy dostępnych na terenie szkoły oraz w innych placówkach.

VI Procedura postępowania w przypadku, gdy nauczyciel lub inny pracownik zauważy, że uczeń pali papierosy

Podstawy prawne:

- Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o postępowaniu w sprawach nieletnich
- Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty
- Rozporządzenia MENiS z dnia 31 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowych form działalności wychowawczej i zapobiegawczej wśród dzieci i młodzieży zagrożonej uzależnieniem
- Kodeks rodzinny i opiekuńczy
- Rozporządzenie MENiS z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej
- Rozporządzenie MENiS z dnia 7 września 2004 r. w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów
- Statut Zespołu Szkolno- Gimnazjalnego Nr 1 w Radomsku

1. Nauczyciel lub inny pracownik szkoły, który zauważy, że uczeń pali papierosy powinien poinformować o tym wychowawcę klasy lub pedagoga, psychologa.
2. Wychowawca (w porozumieniu z pedagogiem, psychologiem) wzywa do szkoły rodziców (prawnych opiekunów) ucznia i przekazuje im informację o fakcie palenia papierosów przez dziecko. Rozmowa odbywa się w obecności pedagoga, psychologa lub dyrektora szkoły. Rodzica zobowiązuje się do szczególnego nadzoru nad dzieckiem.
3. Pedagog przeprowadza rozmowę profilaktyczno - ostrzegawczą z uczniem.
4. Uczeń zobowiązuje się do niepalenia papierosów.
5. W przypadku ponownego palenia papierosów, decyzją dyrektora szkoły, uczeń może być zawieszony w prawach ucznia (np. zakazem udziału w dyskotecce)

VII Procedura postępowania w przypadku agresywnego zachowania ucznia

Podstawy prawne:

- Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o postępowaniu w sprawach nieletnich
- Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty
- Kodeks postępowania karnego
- Kodeks rodzinny i opiekuńczy
- Rozporządzenie MENiS z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej
- Rozporządzenie MENiS z dnia 7 września 2004 r. w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów
- Statut Zespołu Szkolno- Gimnazjalnego Nr 1 w Radomsku

Definicja zachowania agresywnego i przemocy:

W psychologii agresja oznacza „działanie skierowane przeciwko osobom lub przedmiotom, wywołującym u jednostki niezadowolenie lub gniew”.

Agresja może występować w postaci fizycznej lub słownej, może przejawiać się w formie bezpośredniej skierowanej na osobę lub rzecz wywołującą uczucie wrogości i w formie przemieszczonej- skierowanej na obiekt zastępczy. Wśród naukowców zajmujących się zjawiskiem agresji nie ma zgodności na temat jej źródeł. Do dziś toczy się spór, czy ma ona charakter wrodzony czy nabyty.

Pojęcie „agresja” i „przemoc” niejednokrotnie używa się zamiennie. Definicje przemocy zawierają trzy podstawowe kryteria: rodzaj zachowania, intencje i skutki.

Przemoc to zachowania agresywne i jednocześnie destruktywne w stosunku do innej osoby lub grupy osób, w wyniku których inne osoby ponoszą uszczerbek na ciele lub w zakresie funkcji psychicznych. Jest to bezpośrednie oddziaływanie jednego człowieka na drugiego w celu zmuszenia go, wbrew jego woli, do zmiany zachowań, zmiany systemu wartości bądź poglądów w jakiejś sprawie. Działanie takie stwarza sytuacje zagrażające bezpieczeństwu fizycznemu lub psychicznemu. Przemoc powstaje zwykle na podłożu emocjonalnym, ale czasem jest działaniem ściśle i dokładnie zaplanowanym zarówno pod kątem doboru ofiar, zastosowanych form przemocy, jak i celów, które napastnik zamierza osiągnąć. Za przemoc zawsze odpowiedzialny jest sprawca, bez względu na to, co zrobiła ofiara. Niektóre przejawy grożenia przemocą są w istocie aktami przemocy.

Czynniki ryzyka wystąpienia zachowań agresywnych i przemocowych mogą tkwić w środowisku szkolnym, rówieśniczym lub domowym. Zachowania tego typu mogą być także generowane przez środki masowego przekazu czy gry komputerowe albo wynikać z cech osobowych jednostki.

W opracowanych procedurach przyjęto następujące sformułowania i definicje:

Przez zachowania agresywne rozumie się następujące zachowania:

- Celowe popychanie, kopanie;
- Bójki;
- Stworzenie zagrożenia dla życia i zdrowia własnego i innych – posiadanie niebezpiecznych przedmiotów (środki pirotechniczne, łańcuchy, noże, zapalniczki, kije, pistolet na kulki, proce itp.), używanie ognia na terenie szkoły, posiadanie niebezpiecznych substancji;
- Wulgarnie zachowanie, lekceważący stosunek do uczniów i pracowników szkoły;

- Nierespektowanie zarządzeń obowiązujących na terenie szkoły;
- Wymuszanie, zastraszanie, podżeganie do bójek, wyzywanie;
- Dewastowanie mienia szkolnego i cudzej własności.

(źródła: Grochulska J. „Reedukacja dzieci przemocowych”, Warszawa 1982;
Mellibruda J „Oblicza Przemocy”, Remedium 1993 r.)

1. Nauczyciel - świadek zdarzenia przeprowadza rozmowę z uczniem, uświadamiając mu nieodpowiednie zachowanie polegające na naruszeniu norm społecznych i zasad obowiązujących w szkole. Jednocześnie – jeżeli jest to niezbędne-wysyła innego ucznia po pomoc (wychowawca, psycholog/pedagog).

2. Jeśli jest to konieczne, nauczyciel zawiadamia pogotowie.

3. Nauczyciel – świadek zdarzenia zawiadamia o zdarzeniu wychowawcę pedagoga, psychologa i dyrektora szkoły.

4. Gdy uczniem, który zachował się agresywnie zajmuje się pedagog/psycholog lub wychowawca, wychowawca lub (w przypadku nieobecności wychowawcy) nauczyciel- świadek zdarzenia zawiadamia telefonicznie rodziców ucznia o agresywnym zachowaniu dziecka i prosi o osobisty kontakt na terenie szkoły.

5. Wychowawca zawiadamia o zdarzeniu rodziców dziecka poszkodowanego i – jeśli jest to konieczne – prosi o przybycie do szkoły. Jednocześnie informuje rodzica o zgłoszeniu zdarzenia na policję.

6. Jeżeli jest to zdarzenie noszące znamiona czynu karalnego, dyrektor szkoły zawiadamia policję. Następnie dyrektor szkoły zawiadamia kuratorium oświaty o zdarzeniu i podjętych krokach.

7. Dyrektor szkoły oraz nauczyciel – świadek zdarzenia, wychowawca klasy i pedagog/psycholog przeprowadzają rozmowę z rodzicami oraz z uczniem mającym problemy z zachowaniem:

- Analizują przyczyny niewłaściwego zachowania
- Zobowiązują rodzica do systematycznego kontaktowania się ze szkołą
- Pedagog/psycholog proponuje rodzicom formy oddziaływania na ucznia, które pomogą w zmianie zachowania dziecka
- Wypracowują kontrakt z uczniem i zostaje określony czas na poprawę
- Podjęte decyzje zostają odnotowane w dzienniku i dokumentacji pedagoga/psychologa (notatka służbowa)

8. Dyrektor szkoły/wicedyrektor, wychowawca klasy i pedagog/psycholog przeprowadzają rozmowę z rodzicem dziecka pokrzywdzonego – informują o podjętych krokach i proponują spotkania z psychologiem i pedagogiem, które ułatwią uczniowi powrót do normalnego funkcjonowania w szkole po zdarzeniu.

9. W przypadku utrzymywania się nieprawidłowych relacji ucznia z rówieśnikami (pobicia, zaczepianie itp.), wychowawca w porozumieniu z rodzicami dziecka sugeruje konsultacje psychologiczne w celu otrzymania dalszych wskazówek dotyczących zachowania się ucznia. Wszystkie zachowania agresywne zgłaszane są na policję i powtarzane są wcześniejsze kroki procedury.

10. W sytuacji, kiedy uczeń w dalszym ciągu stwarza zagrożenie dla innych uczniów, pedagog i psycholog szkolny w porozumieniu z dyrektorem szkoły oraz wychowawcą ucznia kierują wnioskiem do sądu rodzinnego o zastosowanie środka wychowawczego zapobiegającego demoralizacji ucznia.

11. Ze wszystkich działań pedagog/psycholog sporządza notatki podpisywane przez osoby zainteresowane.

VIII Procedura postępowania w przypadku podejrzewania ucznia o kradzież

Podstawy prawne:

- Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o postępowaniu w sprawach nieletnich
- Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty
- Kodeks postępowania karnego
- Kodeks rodzinny i opiekuńczy
- Rozporządzenie MENiS z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej
- Rozporządzenie MENiS z dnia 7 września 2004 r. w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów
- Statut Zespołu Szkolno- Gimnazjalnego Nr 1 w Radomsku

1. Każdy pracownik szkoły, który podejrzewa lub którego poinformowano, że uczeń dopuścił się kradzieży, natychmiast reaguje i powiadamia o tym dyrektora szkoły, pedagoga i psychologa szkolnego oraz wychowawcę klasy.

2. Pracownik szkoły, w obecności innej osoby, np. wychowawcy klasy, pedagoga, psychologa szkolnego, dyrektora lub innego pracownika szkoły – żąda, aby uczeń przekazał mu skradzioną rzecz, pokazał zawartość torby szkolnej oraz kieszeni we własnej odzieży oraz innych przedmiotów budzących podejrzenie co do ich związku z poszukiwaną rzeczą.

3. Pracownik szkoły nie ma prawa samodzielnie wykonać czynności przeszukania odzieży ani teczki ucznia. Może to zrobić tylko policja.

4. Wychowawca klasy lub pedagog, psycholog szkolny powiadamia rodziców o podejrzeniach i wzywa ich do niezwłocznego stawienia się do szkoły.

5. Jeżeli uczeń wyda skradzioną rzecz dobrowolnie, pedagog, psycholog szkolny, we współpracy z pracownikiem, który zaobserwował lub któremu zgłoszono zdarzenie albo wychowawcą klasy, próbuje ustalić, w jaki sposób i komu uczeń skradł poszukiwaną rzecz. Z ustaleń tych sporządza dokładną notatkę. Wydaną przez ucznia rzecz przekazuje się bezzwłocznie policji.

6. W przypadku, gdy uczeń, pomimo wezwania, odmówi przekazania pracownikowi szkoły skradzionej rzeczy - pedagog lub dyrektor szkoły wzywa policję, która przeszukuje odzież i przedmioty należące do ucznia.

7. Jeśli policja znajdzie u ucznia skradzioną rzecz - zabiera ją oraz przejmuje dalsze postępowanie w tej sprawie.

IX Procedura postępowania nauczyciela w przypadku stwierdzenia fałszerstwa popełnionego przez ucznia

Podstawy prawne:

- Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o postępowaniu w sprawach nieletnich
- Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty
- Kodeks postępowania karnego
- Kodeks rodzinny i opiekuńczy
- Rozporządzenie MENiS z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej
- Rozporządzenie MENiS z dnia 7 września 2004 r. w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów
- Statut Zespołu Szkolno- Gimnazjalnego Nr 1 w Radomsku

Sytuacje fałszerstwa w szkole:

- Dokonywanie wpisów do dzienników lekcyjnych (wpisywanie, poprawianie, usuwanie ocen, usprawiedliwianie nieobecności),
- Przedstawianie fałszywych zwolnień i usprawiedliwień od rodziców,
- Podrabianie, (przerabianie) zaświadczeń lekarskich,
- Podkładanie prac innych uczniów jako własnych oraz udowodnione przez nauczyciela ściąganie,
- Inne przypadki (podrabianie zgody rodziców na udział w zawodach sportowych, wycieczce itp.).

1. Nauczyciel, który wykrył fałszerstwo informuje o tym fakcie wychowawcę, pedagoga i psychologa szkolnego.

2. Pedagog, psycholog szkolny, wychowawca lub (w przypadku nieobecności wychowawcy/pedagoga/psychologa) nauczyciel, który stwierdził fałszerstwo zawiadamia telefonicznie rodziców ucznia o zdarzeniu i prosi o osobisty kontakt na terenie szkoły.

3. Wychowawca klasy i pedagog przeprowadzają rozmowę z rodzicami oraz z uczniem, który popełnił fałszerstwo, oraz wspólnie podejmują decyzję o dalszym postępowaniu i konsekwencjach.

4. W przypadku powtórnego fałszerstwa dokonanego przez ucznia, szkoła zgłasza sprawę na policję.

X Procedura postępowania w sytuacji naruszenia nietykalności osobistej nauczyciela lub pracownika szkoły

Podstawy prawne:

- Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o postępowaniu w sprawach nieletnich
- Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty
- Kodeks postępowania karnego
- Kodeks rodzinny i opiekuńczy
- Rozporządzenie MENiS z dnia 7 września 2004 r. w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów
- Statut Zespołu Szkolno- Gimnazjalnego Nr 1 w Radomsku

Definicja:

Naruszenie nietykalności osobistej:

Przez naruszenie nietykalności osobistej rozumie się: obelżywe wyzwiska, groźby, opluwanie, przyczepianie karteczek, rzucanie przedmiotami, agresję fizyczną, zabranie przedmiotu należącego do nauczyciela lub pracownika szkoły.

1. Powiadomienie wychowawcy, pedagoga, psychologa, dyrekcji, rodziców i ew. kuratora sądowego.
2. Przeprowadzenie rozmowy przez psychologa, pedagoga oraz dyrektora szkoły ze sprawcą.
3. Powiadomienie policji i sądu rodzinnego.
4. Ukaranie zgodnie ze Statutem ZSG Nr 1 w Radomsku.

XI Procedura postępowania w sytuacji posiadania przez ucznia przedmiotów niedozwolonych na terenie szkoły (przedmioty takie jak: nóż, żyletka, pistolet na kulki, fufka do palenia, elektroniczny papieros itp.)

Podstawy prawne:

- Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o postępowaniu w sprawach nieletnich
- Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi
- Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty
- Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii (art. 4 pkt.25 do 7)
- Rozporządzenia MENiS z dnia 31 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowych form działalności wychowawczej i zapobiegawczej wśród dzieci i młodzieży zagrożonej uzależnieniem
- Kodeks postępowania karnego
- Kodeks rodzinny i opiekuńczy
- Rozporządzenie MENiS z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej
- Rozporządzenie MENiS z dnia 7 września 2004 r. w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów
- Statut Zespołu Szkolno- Gimnazjalnego Nr 1 w Radomsku

Wszyscy pracownicy szkoły zobowiązani są do:

1. Nakłaniania ucznia do oddania zabronionego przedmiotu (jeżeli uczeń odmawia oddania przedmiotu zabronionego, należy go poinformować, że ma obowiązek oddać przedmiot do depozytu).
2. Powiadomienia wychowawcy klasy oraz pedagoga, psychologa szkolnego.
3. W przypadku dalszej odmowy, uczeń ponosi konsekwencje za złamanie regulaminu szkolnego: w przypadku, gdy użycie zabronionego przedmiotu może stanowić zagrożenia dla życia lub zdrowia, natychmiastowe powiadomienie dyrekcji szkoły i podjęcie działania zmierzającego do zapewnienia bezpieczeństwa innym uczniom, odizolowanie ucznia.
4. Wezwania rodziców do szkoły, powiadomienia o konsekwencjach czynu.
5. Wezwania policji, jeśli zajdzie taka potrzeba.
6. Rewizja przeprowadzana jest przez policję w obecności ucznia.
7. Powiadomienia kuratora sądowego, gdy uczeń jest pod jego opieką.
8. Kara dostosowana do wagi przewinienia i zgodnie z regulaminem szkoły.

XII Procedura postępowania w przypadku używania przez ucznia telefonu komórkowego na lekcji

Podstawy prawne:

- Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o postępowaniu w sprawach nieletnich
- Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty
- Rozporządzenia MENiS z dnia 31 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowych form działalności wychowawczej i zapobiegawczej wśród dzieci i młodzieży zagrożonej uzależnieniem
- Kodeks rodzinny i opiekuńczy
- Rozporządzenie MENiS z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej
- Rozporządzenie MENiS z dnia 7 września 2004 r. w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów
- Statut Zespołu Szkolno- Gimnazjalnego Nr 1 w Radomsku

1. W czasie zajęć edukacyjnych telefon komórkowy ucznia musi być wyciszony i schowany.
2. Uczeń jest właścicielem telefonu i jest za niego odpowiedzialny.
3. W przypadku zagubienia, zniszczenia lub kradzieży przyniesionych do szkoły urządzeń wymienionych w pkt 4, 5 i 7 szkoła nie ponosi za nie żadnej odpowiedzialności; w razie ich kradzieży szkoła uruchamia odpowiednie procedury dotyczące kradzieży.
4. W dniach egzaminów zewnętrznych obowiązuje bezwzględny zakaz wnoszenia do szkoły telefonów komórkowych i innych urządzeń audio-video.
5. Na terenie szkoły obowiązuje zakaz nagrywania obrazu i dźwięku za pomocą urządzeń rejestrujących i upubliczniania wizerunku uczniów, nauczycieli i innych pracowników szkoły bez ich wiedzy i zgody.
6. W trakcie zajęć uczeń może skorzystać za zgodą nauczyciela z własnego telefonu komórkowego lub z telefonu w sekretariacie szkoły;
7. W razie podejrzenia, że uczeń dokonał nagrania lub wykonał zdjęcie, które narusza godność uczniów, nauczycieli i innych pracowników szkoły, szkoła zastrzega sobie prawo odebrania telefonu i zgłoszenia zaistniałej sytuacji na policję, która dokona wglądu do karty pamięci telefonu/innego urządzenia.

XIII Procedura postępowania w sytuacji dewastacji mienia szkolnego lub cudzej własności

Podstawy prawne:

- Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o postępowaniu w sprawach nieletnich
- Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty
- Kodeks postępowania karnego
- Kodeks rodzinny i opiekuńczy
- Rozporządzenie MENiS z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej
- Rozporządzenie MENiS z dnia 7 września 2004 r. w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów
- Statut Zespołu Szkolno- Gimnazjalnego Nr 1 w Radomsku

1. Interwencja - powstrzymanie sprawców.

2. W przypadku nieustalenia sprawcy/sprawców, rozmowa z wszystkimi osobami mogącymi się znajdować w miejscu zdarzenia, podjęcie czynności mających na celu ustalenie sprawcy/sprawców.

3. Wezwanie rodziców.

4. W przypadku dużej szkody obligatoryjne wezwanie policji.

5. Wszczęcie procedur prawnych mających na celu wyciągnięcie konsekwencji materialnych wobec rodziców sprawcy/sprawców lub odpracowanie szkody.

6. Nagana dyrektora szkoły. Obniżenie oceny z zachowania.

XIV Procedura postępowania w przypadku zniszczenia dziennika lekcyjnego

Podstawy prawne:

- Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o postępowaniu w sprawach nieletnich
- Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty
- Kodeks postępowania karnego
- Kodeks rodzinny i opiekuńczy
- Rozporządzenie MENiS z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej
- Rozporządzenie MENiS z dnia 7 września 2004 r. w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów
- Statut Zespołu Szkolno- Gimnazjalnego Nr 1 w Radomsku

1. Nauczyciel, który stwierdzi zniszczenie dziennika lekcyjnego zawiadamia dyrektora szkoły lub jego zastępców.

2. Dyrektor powołuje komisję w celu ustalenia zakresu zniszczeń oraz odtworzenia zapisów dziennika lekcyjnego.

3. Komisja dokonuje odtworzenia dokumentacji (na podstawie np.: dziennika elektronicznego, protokołów z egzaminów klasyfikacyjnych, dokumentacji nauczyciela). Po zakończeniu prac sporządza odpowiedni protokół.

4. Dyrektor informuje o zdarzeniu organ prowadzący oraz organ sprawujący nadzór pedagogiczny. Przedstawia mu ponadto protokół z pracy komisji.

5. Dyrektor informuje o zdarzeniu uczniów klasy ich rodziców oraz nauczycieli, a także przedstawia im skład powołanej komisji i wyniki jej prac.

6. Dyrektor wymierza karę regulaminową sprawcy, jeżeli został on wykryty lub przyznał się sam.

XV Procedura postępowania w przypadku kradzieży dokonanej na terenie szkoły

Podstawy prawne:

- Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o postępowaniu w sprawach nieletnich
- Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty
- Kodeks postępowania karnego
- Kodeks rodzinny i opiekuńczy
- Rozporządzenie MENiS z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej
- Rozporządzenie MENiS z dnia 7 września 2004 r. w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów
- Statut Zespołu Szkolno- Gimnazjalnego Nr 1 w Radomsku

1. Ustalenie sprawcy kradzieży.
2. Rozmowa wychowawcy z uczniem celem ustalenia przyczyn kradzieży.
3. Poinformowanie pedagoga oraz dyrektora szkoły o zaistniałej sytuacji.
4. Wezwanie do szkoły rodziców ucznia i przekazanie im informacji.
5. Sporządzenie zapisu w dzienniku szkolnym.
6. Zobowiązanie ucznia do oddania skradzionej rzeczy, ewentualnie pokrycia kosztów skradzionego przedmiotu.
7. W przypadku odmowy współpracy przez ucznia i rodziców - powiadomienie policji;
8. Dalszy tok postępowania prowadzi policja.
9. Konsekwencje dla ucznia – zgodne ze Statutem Szkoły.

XVI Procedura postępowania w przypadku uchylenia się od obowiązku szkolnego

Podstawy prawne:

- Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o postępowaniu w sprawach nieletnich
- Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty
- Kodeks rodzinny i opiekuńczy
- Rozporządzenie MENiS z dnia 7 września 2004 r. w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów
- Statut Zespołu Szkolno- Gimnazjalnego Nr 1 w Radomsku

W przypadku, gdy uczeń trzykrotnie opuścił w sposób ciągły zajęcia lekcyjne lub ma sporadycznie nieusprawiedliwione nieobecności z danego przedmiotu, nauczyciel:

1. Zgłasza ten fakt wychowawcy.
2. Wychowawca wyjaśnia przyczyny nieobecności w rozmowie z uczniem i jego rodzicami.
3. Wychowawca po rozpoznaniu przyczyn nieobecności podejmuje decyzję o ewentualnym powiadomieniu o zaistniałym fakcie pedagoga i/ lub psychologa szkolnego.

W przypadku, gdy uczeń systematycznie uchyła się od obowiązku szkolnego lub opuścił 50 godzin lekcyjnych(nieusprawiedliwionych) wychowawca:

1. Stosuje kary obniżenia zachowania zgodne ze statutem szkoły;
2. Powiadamia pedagoga szkolnego i/ lub psychologa;
3. Informuje i wzywa do szkoły rodziców lub prawnych opiekunów ucznia;
4. Ustala przyczyny nieobecności;
5. Zawiera kontrakt z rodzicami i z uczniem w obecności pedagoga lub psychologa

W przypadku, gdy niemożliwe jest nawiązanie kontaktu telefonicznego z rodzicami ucznia – po dwóch tygodniach nieobecności, dyrektor szkoły wysyła pisemne zawiadomienie do rodziców/ prawnych opiekunów o absencji ucznia.

Gdy absencja powtarza się nadal i po wyczerpaniu wszelkich środków zapobiegawczych wychowawca klasy, po uprzednim poinformowaniu ucznia i jego rodziców zgłasza sprawę pedagogowi, a ten występuje z wnioskiem o ukaraniu rodziców ucznia przez organ prowadzący karą administracyjną za nierealizowanie obowiązku szkolnego, a także występuje z wnioskiem do Sądu Rodzinnego i Nieletnich o wgląd w sytuację wychowawczą ucznia .

XVII Procedura postępowania w razie wypadku na terenie szkoły

Podstawy prawne:

- Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty
- Kodeks rodzinny i opiekuńczy
- Rozporządzenie MENiS z dnia 7 września 2004 r. w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów
- Statut Zespołu Szkolno- Gimnazjalnego Nr 1 w Radomsku

1. Udzielenie pierwszej pomocy w zależności od potrzeb (np. unieruchomienie kończyny, założenie opaski uciskowej, sztuczne oddychanie).
2. Wezwanie lekarzy lub karetki pogotowia (w zależności od potrzeby).
3. Zawiadomienie rodziców o wypadku.
4. Obserwacja poszkodowanego do momentu przyjazdu karetki pogotowia.
5. Poinformowanie dyrektora szkoły o zaistniałym wypadku.
6. Dalsze postępowanie prowadzi dyrektor szkoły zgodnie z wytycznymi Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i sportu z dn. 31.12.2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach.

XVIII Procedura udzielania uczniom pierwszej pomocy przedlekarskiej

Podstawy prawne:

- Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty
- Kodeks rodzinny i opiekuńczy
- Statut Zespołu Szkolno- Gimnazjalnego Nr 1 w Radomsku

1. Pierwszej pomocy przedlekarskiej udziela uczniom głównie wykwalifikowana pielęgniarka szkolna.

2. Pod nieobecność pielęgniarki szkolnej pierwszej pomocy udziela wychowawca klasy.

3. Pierwsza pomoc przedlekarska w przypadku osób nieposiadających kwalifikacji medycznych ogranicza się do wykonania opatrunku, ułożenia ucznia w odpowiedniej pozycji , wykonaniu sztucznego oddychania oraz masażu serca, niedopuszczenia do sytuacji zagrożenia życia

4. Podanie jakiegokolwiek doustnego środka farmakologicznego jest dopuszczalne wyłącznie po konsultacji z rodzicami (opiekunem prawnym) ucznia lub lekarzem (w przypadku, gdy nauczyciel wie, że uczeń przyjmuje leki lub taka adnotacja znajduje się w dzienniku szkolnym np. inhalator przy astmie) podaje mu je.

5. W sytuacji udzielenia pierwszej pomocy przez nauczyciela prowadzącego w tym czasie zajęcia dydaktyczno-wychowawczo-opiekuńcze z większą grupą uczniów jest on zobowiązany do ustalenia opiekuna dla pozostałej grupy uczniów. Pozostawienie reszty grupy uczniów bez opieki jest niedopuszczalne!

6. W przypadku małej skuteczności udzielanej pierwszej pomocy należy bezzwłocznie poinformować dyrektora szkoły lub jego zastępcę. Dyrektor lub upoważniona przez niego osoba natychmiast powiadamia rodziców (opiekunów prawnych) ucznia oraz w razie konieczności, pogotowie ratunkowe;

7. Po przybyciu do szkoły rodzice (opiekunowie prawni) lub lekarz pogotowia ratunkowego przyjmują odpowiedzialność za ucznia. Szkoła udziela tym osobom wszelkiej koniecznej pomocy.

XIX Procedura postępowania w przypadku próby samobójczej ucznia na terenie szkoły

Podstawy prawne:

- Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o postępowaniu w sprawach nieletnich
- Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty
- Kodeks postępowania karnego
- Kodeks rodzinny i opiekuńczy
- Rozporządzenie MENiS z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej
- Rozporządzenie MENiS z dnia 7 września 2004 r. w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów
- Statut Zespołu Szkolno- Gimnazjalnego Nr 1 w Radomsku

1. Działania uprzedzające, zapobiegawcze:

- Omawianie problematyki na forum Rady Pedagogicznej;
- Upowszechnianie procedur w przypadku prób samobójczych
- Monitorowanie stanu psychicznego uczniów, reagowanie na symptomy ostrego chronicznego stresu, objawów depresji .

2. Działania interwencyjne:

- Ustal i potwierdź rodzaj zdarzenia;
- Nie pozostawiaj ucznia samego;
- Usuń wszystko , co może ułatwić realizację zamiaru;
- Bez rozgłosu przeprowadź ucznia w bezpieczne ustronne miejsce;
- Zbierz wstępnie informację o okolicznościach zdarzenia;
- Wezwij pomoc(pogotowie, policję, straż)
- Zadbaj, aby interwencja służb przebiegła dyskretnie;
- Towarzysz uczniowi- jesteś dla niego ważny;
- Zawiadom Dyrekcję szkoły, dyrekcja zawiadamia jednostkę sprawującą nadzór nad szkołą
- Dokonaj szybkiej oceny zagrożeń np. według klucza:

Ryzyko umiarkowane

- Np. uczeń mówi o samobójstwie, nie mówi jak to zrobi,

Nie było wcześniej prób

Ryzyko duże

Np. wystąpiły czynniki przedwypadkowe

Uczeń mówi jak to zrobi

Były wcześniej próby

Ekstremalne ryzyko

Np. wystąpiły wskaźniki przedwypadkowe

Uczeń dokonał samookaleczenia

Podjął nieudanego zamachu samobójczego lub innego działania zagrażającego jego zdrowiu lub życiu:

3. Nauczyciel zawiadamia wychowawcę i pedagoga szkolnego, informuje o wynikach swojej oceny sytuacji (ryzyka) w razie potrzeby podejmuje niezwłocznie działania w celu ratowania zdrowia i życia poszkodowanego w szczególności wzywa odpowiednie służby oraz zapewnia w miarę możliwości psychologa

4. Wychowawca powiadamia rodziców(opiekunów prawnych)

5. Dyrekcja szkoły dokonuje wyboru priorytetów i ustala strategię działania uzależniając ją od oceny sytuacji

6. Chroni ucznia oraz inne osoby przed zbędnymi czynnikami stresującymi (np. kontaktem z mediami, świadkami .itp.)

7. Działania naprawcze:

Dokonaj diagnozy ryzyka ponowienia próby samobójczej, uwzględniając, że odratowana osoba ma nadal poważne kłopoty z radzeniem sobie z problemami życiowymi ;

Bezwzględnie skonsultuj dalszą strategię z PPP lub placówką opieki zdrowotnej

Podejmij próbę zmobilizowania rodziny, aby udzieliła wsparcia bliskiemu, zapewniła mu bezpieczeństwo, wzmocniła wzajemne więzi.

XX Procedura w przypadku zniszczenia lub zaginięcia dziennika lekcyjnego z przyczyn losowych: powodzi, pożaru i innych

Podstawy prawne:

- Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty
- Statut Zespołu Szkolno- Gimnazjalnego Nr 1 w Radomsku

Nauczyciel powinien:

1. Powiadomić dyrektora jego o zaginięciu, zniszczeniu.
2. Dyrektor zwołuje zebranie Rady Pedagogicznej w celu ustalenia postępowania oraz dokonania przydziału zadań (odtworzenie ocen oraz innych zapisów).
3. Dyrektor powołuje komisję z dniem powzięcia informacji o zaginięciu dziennika, w której skład wchodzi:
 - zastępca dyrektora jako przewodniczący komisji, w przypadku, gdy w szkole nie ma zastępcy – nauczyciel wskazany przez organ prowadzący tzw. „społeczny zastępca”,
 - wychowawca klasy, którego dziennik zaginął/uległ zniszczeniu – jako sekretarz (protokolant),
 - przewodniczący zespołu wychowawczego,
 - opiekun Samorządu Uczniowskiego.
4. Zadaniem komisji jest ustalenie zakresu zniszczeń oraz w miarę możliwości odtworzenie zapisów.
5. Do realizacji ww. punktu komisja gromadzi informacje na podstawie:
 - przeprowadzonych sprawdzianów, kartkówek, prac pisemnych przechowywanych w szkole do końca roku szkolnego,
 - ocenionych prac domowych, uczniowskich zeszytów,
 - notatek własnych,
 - dzienniczków uczniowskich,
 - dokumentacji wycieczek szkolnych, przedmiotowych,
 - zwolnień rodzicielskich, zwolnień z wf,
 - kalendarza imprez szkolnych,
 - kalendarza spotkań z rodzicami,
 - szkolnego zestawu podręczników oraz programów,

protokołów posiedzenia Rady Pedagogicznej,

rozkładów materiału.

6. Dyrektor zawiadamia: organ nadzoru pedagogicznego, organ prowadzący szkołę.

7. Komisja pracuje przez okres 10 dni poza zajęciami.

8. Protokolant z prac komisji sporządza protokół zawierający:

skład komisji,

termin trwania prac,

ustalenia, opis dokumentacji stanowiącej podstawę ustaleń oraz odtwarzanych informacji i ocen,

czytelne podpisy członków, przewodniczącego, protokolanta komisji.

9. Wychowawca klasy zakłada dziennik, uzupełniając informacje w oparciu

o dostępne dokumenty (zebrania z rodzicami, indywidualne kontakty z rodzicami, tematykę godzin wychowawczych, oceny zachowania oraz oceny z nauczanego przedmiotu).

10. Nauczyciele uczący w danej klasie uzupełniają zapisy w zakresie nauczanego przedmiotu (oceny, tematy zajęć).

11. Dyrektor informuje organy nadzoru oraz prowadzący o wynikach prac komisji

12. Dyrektor powiadamia:

Radę Pedagogiczną,

Radę Rodziców o ostatecznych wynikach prac komisji.

13. Dyrektor rozwiązuje komisję.

14. Rada Pedagogiczna opracowuje i wdraża skuteczne działania w zakresie prawidłowego przechowywania dokumentacji.

XXI Procedura w przypadku wyludzania przez uczniów pieniędzy lub przedmiotów wartościowych

Podstawy prawne:

- Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o postępowaniu w sprawach nieletnich
- Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty
- Kodeks postępowania karnego
- Kodeks rodzinny i opiekuńczy
- Rozporządzenie MENiS z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej
- Rozporządzenie MENiS z dnia 7 września 2004 r. w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów
- Statut Zespołu Szkolno- Gimnazjalnego Nr 1 w Radomsku

Nauczyciel powinien:

1. Natychmiast poinformować wychowawcę klasy, pedagoga i dyrektora szkoły o zaistniałym incydencie.
2. Ustalić personalia uczestników zdarzenia (sprawcy, poszkodowanego i innych świadków). W szczególnych przypadkach zabezpiecza materiały, mogące być pomocnymi w wyjaśnieniu sprawy (monitoring).
3. Wezwać rodziców ucznia, którego dotyczy zdarzenie oraz w szczególnych przypadkach policję.

Wychowawca powinien:

1. Przeprowadzić rozmowę z uczniem w obecności opiekuna prawnego i pedagoga lub psychologa.
2. Spisać z rodzicem kontrakt i wystąpić z wnioskiem o naganę dyrektora.
3. Kopię kontraktu przekazać pedagogowi szkolnemu, który obejmuje ucznia szczególnym nadzorem.

W szczególnych przypadkach dyrektor szkoły występuje do Sądu Rodzinnego o wszczęcie postępowania w sprawie demoralizacji.